

Publicerad 2020-04-04 19:19 av Dagmar

Din röst

Jag lyssnade till din röst

Min vän

Klar

Djup

Säker

Dina drömmar lyste upp längs vägen

Om att dela livet med honom

Om din hand på hans rygg

Om att få vara trygg

Dina ord var många, om gemenskap och framtid

”Känna ett lugn” bad du...

”Jag stannar, jag är hemma” sa du.

Du saknade honom varje sekund.

Det var så tydligt

Dina sätt att beskriva kärleken,

den som fick ditt innersta att krusa sig

Jag lyssnade och din berättelse var vacker

Det du inte visste...

Han ville kunna tacka livet och öppnade själen för dig,

riskerade hjärta för kärlek och närhet

Stor skör oändlig ofantlig - kärleken

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dagmar med Poeter.se id #96094 innehar upphovsrätten